

ročník II.

pátek 23. prosince 2022

Trosky vítají

Milý čtenáři!

Smrkáme, kýcháme, kašleme.

Bacily vládnu.

A do toho to všelijaké vánoční nakupování a hemžení. Vánoční večírky.

Návštěvy příbuzných. Novoroční mejdany.

Veselí, objímání, líbání.

A bacily se vesele množí.

Mám pocit, že vánoce vymysleli čerti.

Nebo Prymula. 😊

turnov

♦ Město Turnov a ohňostroje Zdeněk Pohl srdečně zvou na Novoroční ohňostroj 2023. Tradiční start nového roku v Turnově opět i s doprovodným programem, o který se letos postará kapela What The Funk.

Místem konání ohňostroje je prostor Na Lukách. V **neděli 1. ledna 2023** v 16 hodin bude slavnostní podvečer zahájen koncertem skupiny What The Funk, na samotný ohňostroj se můžete těšit od 17 hodin. Vůbec poprvé proběhne s hudebním doprovodem. Bude tedy stát za to, být přímo na místě! Podvečerem provází Eva Kordová. Chybět nebude ani stánkový prodej občerstvení.

Téměř za námi jsou výroční oslavy města Turnova, jako malé ohlédnutí za celým rokem bychom rádi odměnili všechny děti, které na místo Novoročního ohňostroje 2023 přinesou obrázek jejich nejkrásnějšího zážitku roku 2022. S malou odměnou se těšíme na všechny dětské práce.

Upozorňujeme, že parkoviště Na Lukách bude v době konání ohňostroje z technických důvodů uzavřeno.

♦ Turnovské kulturní tipy:

pondělí 26. prosince, 20:00, KC Střelnice
Funky X-Mass

turnovsko

♦ **SVIJANY** – U Svijan na Liberecku otevřeli po rekonstrukci most nad dálnicí D10, za který Liberecký kraj zaplatil včetně daně zhruba 60 milionů korun. Práce na projektu budou pokračovat v příštím roce demolicí a výstavbou nového mostu nad železniční tratí. Demoliční práce by tam měly začít koncem února příštího roku.

Zakázku na rekonstrukci dvou mostů za zhruba sto milionů korun s daní získal ve veřejné soutěži Metrostav, který má na stavbu 480 dní. (Genus, foto LK)

♦ MALÁ SKÁLA – Noční stíhač RAF plukovník Ladislav Bobek D.F.C.

Narodil se 23. srpna 1910 ve Vranovém čp. 6, v malebném koutě Českého ráje, který je teď součástí Malé Skály. 1.října 1927 nastoupil k leteckému pluku 4 – jeho 40. stíhací letce v hodnosti vojína – a současně byl přijat do školy pro odborný dorost letectva v Prostějově. Jako jeden z nejlepších pilotů byl pak v roce 1929 vybrán postupně do Stíhací školy v Chebu a následně do kurzu nočního stíhání v Praze. Vše nebyla snadná záležitost, z původních 107 žáků dokončilo pilotní výcvik jen 35 frekventantů...

Postupně se zdokonaloval ve všech možných pilotních dovednostech a od 1. ledna 1935 byl přemístěn k Cvičné letce Leteckého pluku 4 jako instruktor létání. Po pestré vojenské službě na různých místech republiky i jeho zastihly neblahé a tragické pro nedějinné události.

15. března 1939 musel sledovat a zažít obsazení hradeckého letiště německými vojsky. Jako spousta našich pilotů i Ladislav Bobek se rozhodl v červenci 1939 odejít za hranice a bojovat proti Hitlerovi, navíc nechat tady manželku a dvě dcery.

Absolvoval strastiplnou cestu přes Polsko, kde byl pak zajat Rudou armádou, až se dostal k jednotce pplk. Ludvíka Svobody. Měl pak velké štěstí. Byl ve skupině jednašedesáti šťastlivců, kteří lodí odjeli 12. července 1939 přes bulharskou Varnu, egyptský Port-Said, indickou Bombaj, po další obtížné čtyřměsíční pouti, v níž obepluli Afriku a dvakrát překročili rovník,

konečně do Anglie do Liverpoolu. 28. října 1940 se dostal konečně vlakem do Cosfordu, kde složil přísahu králi

a vstoupil do slavných britských leteckých sil – do RAF.

Od 1. listopadu 1940 sloužil nejprve v nejnižší britské hodnosti vojína 2. třídy (Air Craftman 2 Class). Přeškolení netrvalo dlouho. Pro Brity měl velkou cenu jako instruktor, zkušební a zalétávací pilot. On však chtěl (přes svůj relativně vyšší věk) za každou cenu bojovat proti Němcům.

Poštěstilo se mu znovu. V létě 1941 byl jako zkušený noční letec z předválečného Československa osloven zakladateli čs. nočního stíhání Vlastimilem Veselým a Josefem Kloboučником, kteří se snažili sestavit noční stíhací perut'. Podle britských předpisů byl už nevyhovující pro denní stíhání, ale podal si žádost na Air Ministry a to mu vyhovělo. 27. listopadu 1941 byl přeškolován na nočního stíhače a kurz ukončil 12. února 1942 s hodnocením: *Night Fighter - Above the Average (nadprůměrný noční stíhač)*.

Vzápětí rozšířil řady českých pilotů 68. noční stíhací perutě, jejíž letce „B“ velel Jičíňák S/L Vlastimil Veselý.

Říkalo se, že stíhači jsou elita mezi letci a noční stíhači elitou mezi stíhači.

Přidělené letouny Bristol 156- Beaufighter byly v té době nejtěžší a nejlépe vyzbrojenou stíhačkou světa. O úspěších čs. nočních stíhačů 68. perutě pak brzy začal informovat britský tisk. Velký podíl na tom měl právě Ladislav Bobek, který sestřelil 5 německých „hákošů“ a poškodil 4 jejich letouny. V citaci pro jeho udělení DFC se kromě počtu sestřelů uvádí, že „*vždy projevil vysokou odvahu a kuráž proti nepříteli*“. Toto vysoké britské vyznamenání, které smí být vždy uváděno za jménem, dostali od 68. Sq. ještě F/O Miroslav Mansfeld a S/Ldr Vlastimil Veselý. Ladislav Bobek se stal třetím nejúspěšnějším naším nočním stíhačem co do počtu sestřelů.

Do osvobozené vlasti se Ladislav Bobek vrátil jako pilot a velitel 2. dopravní letky letiště v Ruzyni.

Od 1. května 1947 byl převelen do Letecké vojenské akademie v Hradci Králové a po únoru 1948 jej stihl osud skoro všech západních letců – perzekuce.

V hodnocení z 16. listopadu 1948 se o něm psalo (z pera politruka): „...*dosud neprojevil dostatečný zájem o marx-leninskou literaturu, politicky je neaktivní...*“ Propuštěn z letectva byl v roce 1949, měl zákaz práce na všech letištích i v leteckém průmyslu. Začaly se hromadit zdravotní problémy a až v roce 1965 byl částečně rehabilitován, navrácena mu hodnost majora ve výslužbě. 14. prosince 1981 pak v Hradci Králové zemřel.

1. června 1991 byl plně rehabilitován a povýšen do hodnosti plukovníka letectva.

Rodný Český ráj nezapomněl. Za překrásného letního počasí, v sobotu 12. září 2015 se konala na Malé Skále neokázalá a důstojná pieta. Pod československými vlajkami, s vojáky v dobových uniformách a s představiteli obce i kraje pomohl vnuk nočního stíhače RAF Martin Vrána odhalit velmi vkusný památník

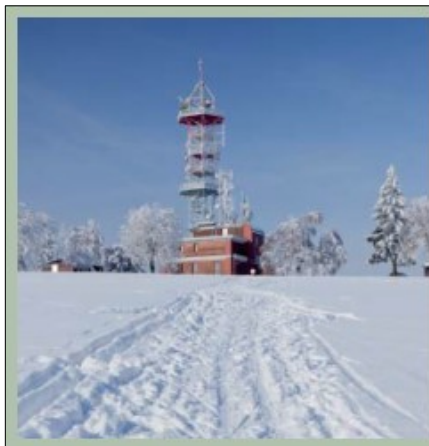

Dcera Ladislava Bobka u památníku

statečného letce. Návrh plastiky vytvořila studentka Akademie výtvarných umění Dagmar Morová a desku zhotovil dílenský mistr Střední umělecko-průmyslové školy sklářské v Železném Brodě Antonín Stratílek.

Plk. Ladislav Bobek naplnil přísahu československých letců. Bojoval ve shodě se svým svědomím a přesvědčením, za vlast a svobodu – jak mu kázala čest a vědomí povinností občanských....

/ Jaroslav Veselý

Novoroční výstup na Kozákov

1. ledna 2023 od 9 do 15 hodin

Pořádá KČT – odbor Semily

lomnice n/p

- ◆ Kulturní a informační středisko oznamuje, že KinoKavárna ve foyer lomnického kina je **od 22. prosince do 4. ledna** uzavřena. V této době funguje pouze filmové promítání.
- ◆ Městské muzeum zve srdečně všechny občany na *Podvečerní zastavení mezi betlémy*, které se uskuteční **v úterý 27. prosince** od 17 hodin, v rámci kterého zazní Česká mše vánoční koledová pro smíšený sbor, varhany neb malý orchestr Antonína Hradila a další skladby s vánoční tematikou pod uměleckým vedením Kláry Ptáčkové, v nastudování Lomnického chrámového sboru a Musica Cecilia kvarteta, dále účinkují: Vlasta Pospíšilová a Jan Kučera – housle, Martin Brož – viola, Eva Rajmová - violoncello. Na varhany a trubku se představí Radek Rejšek.
- ◆ Kulturní a informační středisko vás zve **v sobotu 31. prosince** od 13 do 16 hodin na lomnický zámek na Silvestrovské zpívání u Zámeckého betlému se svařeným vínem. S několika hudebními vstupy koled vystoupí část lomnického souboru Musica Cecilia. Vstupné dobrovolné. Vánoční prodejní výstava je také otevřena.

semily

- ◆ **Semilské nádraží prochází rekonstrukcí. Ta časem přinese některá omezení**

Po kompletní rekonstrukci nádražní budovy, která proběhla v roce 2019, se semilské nádraží v průběhu příštího roku dočká rozsáhlé rekonstrukce nástupišť.

V rámci stavby bude obnovena 4. staniční kolej, u níž vyroste nové nástupiště, zároveň proběhne obnova 2. a 1. staniční koleje. Nástupiště, které nově vznikne u 1. koleje, by mělo plynně navázat na plánovaný autobusový terminál. Obě nástupiště bude spojoval nový podchod v místě toho původního. Stávající odstavné koleje pro nákladní dopravu budou sнесeny, nákladní doprava se pak přesune do severní části stanice, kde se položí i nová kolej.

„V průběhu stavby bude použita technologie mostního provizoria tak, aby došlo k co nejmenšímu omezení železniční dopravy a cestujících,“ sdělil Martin Turek ze Správy železnic. „Náhradní autobusová doprava bude zavedena pouze na několik týdnů v průběhu června a během rekonstrukce přejezdu v Nádražní ulici.“

Plochy u nádražní budovy a u stávajícího skladiště se během stavby promění na staveniště, pro cestující proto vzniknou i obchozí trasy. V průběhu budování podchodu pak bude přístup na nádraží umožněn pouze po železničních přejezdech na koncích stanice. Parkování osobních vozidel na těchto plochách po tuto dobu možné nebude.

Ve výběrovém řízení na realizaci stavby, kterou zastřešuje Správa železnic, zvítězila společnost SWIETELSKY Rail CZ. Stavba byla zařazena do financování z evropského fondu obnovy RRF (Recovery and Resilience Facility), a to s předpokládanými celkovými náklady ve výši 195 milionů korun. „Přípravné práce započaly už v prosinci tohoto roku, dle předpokladu by stavba měla být ukončena v říjnu 2023,“ uvedla starostka Semil Lena Mlejnková. „Stavba s sebou pochopitelně přinese některá dočasná omezení, nicméně na jejím konci získá semilské nádraží zcela novou tvář.“
(Semilské noviny, vizuál Správa železnic)

♦ **Provozního doba semilského muzea:**

<i>Vánoční otevírací doba</i>	
<i>24. 12.</i>	<i>ZAVŘENO</i>
<i>25. 12.</i>	<i>ZAVŘENO</i>
<i>26. 12.</i>	<i>ZAVŘENO</i>
<i>27. 12.</i>	<i>9-12 a 13-16</i>
<i>28. 12.</i>	<i>9-12 a 13-16</i>
<i>29. 12.</i>	<i>9-12 a 13-16</i>
<i>30. 12.</i>	<i>9-12 a 13-16</i>
<i>31. 12.</i>	<i>ZAVŘENO</i>
<i>1. 1.</i>	<i>ZAVŘENO</i>

♦ **30. prosinec, 18:00, KC Golf**
OPONA NAHORU!

Repríza úspěšné anglické komedie plné překvapivých situací a nečekaných zvrátů v podání domácího divadelního souboru Podio. Závěť zesnulého Michaela svede do chátrajícího divadla pět rozdílných žen - jeho milenku, bývalou ženu, dceru, matku a výkonnou asistentku...

DS PODIO SEMILY
OPONA NAHORU!
Divadelní komedie plná překvapivých situací a nečekaných zvrátů!
KC Golf Semily
30.12.2022 / 18:00
Vstupné 100 Kč. Vstupenky v prodeji před představením. www.kegolf.cz

semilsko

♦ **VYSOKÉ n/J –**

DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou uvádí současnou komedii

Jaromír Břehový
ZÁTIŠÍ S LOUTNOU

Jana Vodseďálková

Robert Nesvadba

Svatava Hejralová

Dále hrají: Ivana Housová, Petra Kodejšková, Pavlína Šikolová a Vladimír Vodseďálek

Text sledují: Marcela Škodová, Jitka Seidlová / Výroba scény: Vladimír Brtek
Světla a zvuk: technici divadla Krakonoš / Kostýmy: Marie Brtková - Trunečková
Úprava, hudba a režie: Ivan Hanuš

Předprodej vstupenek v městské knihovně, tel. 604 413 873, www.ds-krakonos.cz

Divadlo Krakonoš	25.12.	19:30	vstupné 140,- Kč
	26.12.	16:00	vstupné 140,- Kč
	30.12.	19:30	vstupné 140,- Kč

♦ VYSOKÉ n/J –

DS Krakonoš Vysoké n/Jizerou
Vás srdečně zve na

POSEZENÍ S KRAKONOŠEM

pásmo krkonošských
písniček a příběhy
místních písmáků

Kde: Divadlo Krakonoš – malý sál
Kdy: Čtvrtek 29. XII. 2022
V kolik: v pět hodin odpoledne
Vstupné: dobrovolné

železnobrodsko

♦ JÍLOVÉ u DRŽKOVA –

Hraje rocková kapela

Prorock

Turnov

Rocková taneční zábava

Rocková taneční zábava

OU a SDH JÍLOVÉ U DRŽKOVA

Vás srdečně zve do místní sokolovny na tradiční

ŠTĚPÁNSKOU ZÁBAVU

25.12.2022

Od: 20 hod. Vstupné: 150,-Kč

Opět se můžete těšit na tradiční tombolu o hodnotné ceny

Prorock

kapelník 605 411 474

Prorock

www.prorockturnov.cz

♦ ROKYTNICE n/J – Silnice v Rokytnici nad Jizerou se dočká rekonstrukce i nových chodníků. Kraj nyní hledá zhotovitele

Bezmála dva a půl kilometru dlouhý úsek silnice II/294 v Rokytnici nad Jizerou bude mít zcela nový povrch a doplní ho chodníky, autobusové zastávky nebo opěrné zdi. Liberecký kraj nyní hledá firmu, která rekonstrukci provede.

Investorem je společně s krajem i město Rokytnice nad Jizerou. Nabídková cena nesmí u projektu dohromady překročit 255,97 milionu korun s daní. Kraj očekává, že by mohl na rekonstrukci získat dotaci z Integrovaného regionálního operačního programu. Stavět by se mohlo začít na jaře příštího roku. Vybraná firma pak bude mít dvě stavební sezony na dokončení.

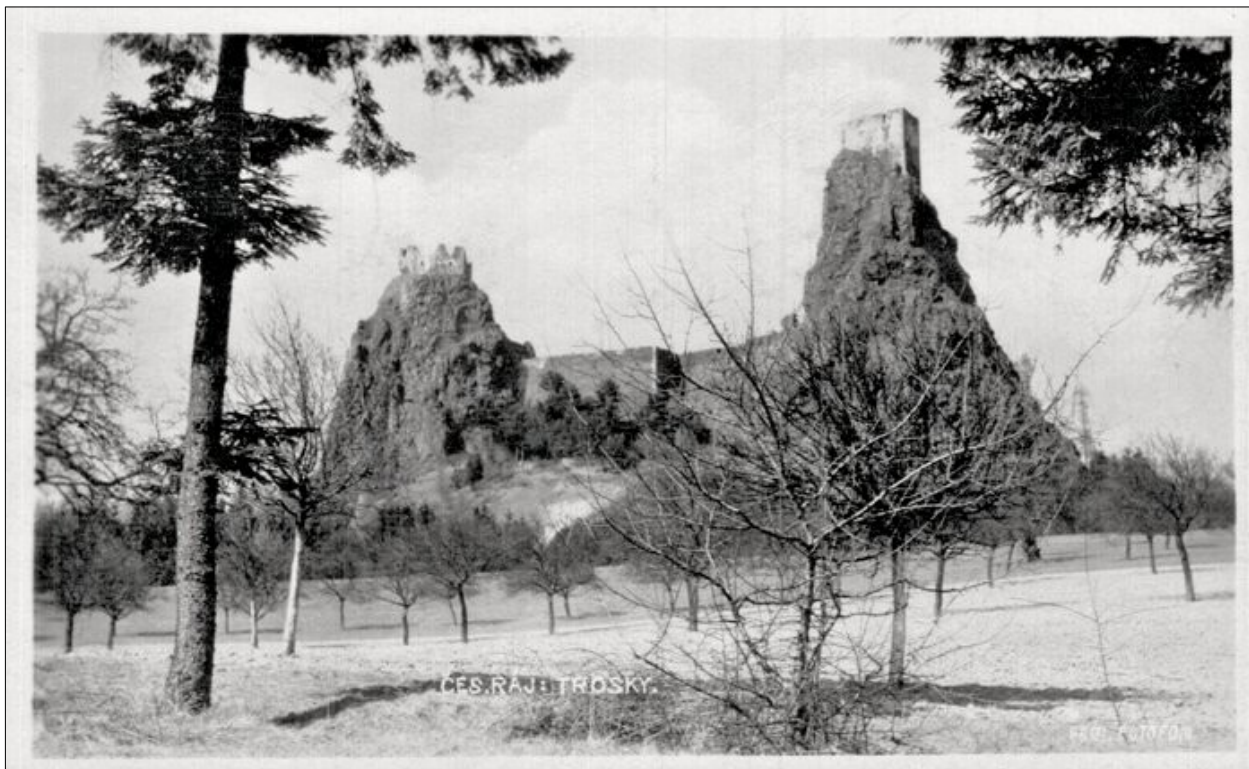
„Rekonstrukce silnice v Rokytnici nad Jizerou je další z ukázek dobré spolupráce obcí s krajem při přípravě dopravních staveb, které jsou důležité pro jejich obyvatele. Liberecký kraj bude investorem rekonstrukce povrchu, mostů a opěrných zdí. Město se bude finančně podílet na výstavbě chodníků nebo autobusových zastávek. Příprava projektu trvá víc než 10 let a já jsem rád, že můžeme počítat také s dotací z Integrovaného regionálního operačního programu,“ uvedl hejtman Martin Půta. „V Regionálním akčním plánu silnic máme k dispozici celkem 580 milionů korun, s vlastním podílem 15 % jsou tak celkové způsobilé výdaje u silnic zhruba 670 milionů.“

„Je to pro nás největší investiční akce města za řadu posledních let. Studii jsme si nechali zpracovat již v roce 2008. Úsek je už v havarijním stavu a moc mě těší, že se po tolika letech, a to především díky spolupráci s Libereckým krajem, podařilo začít výběrové řízení na zhotovitele,“ dodal Petr Matyáš, starosta Rokytnice nad Jizerou.

Během rekonstrukce se vymění povrch vozovky, postaví nové propustky, svodidla a vodorovné dopravní značení. „Součástí projektu je i rekonstrukce čtyř mostů, výstavba dešťové kanalizace a několika opěrných zdí. Jsem rád, že se na akci bude podílet i město Rokytnice. Díky němu naváže na kompletní rekonstrukci také projekt tzv. humanizace, tedy vybudování chodníků pro pěší nebo autobusových zastávek. Přispěje to výrazně ke zvýšení bezpečnosti v celém úseku silnice,“ doplnil Jan Sviták, statutární náměstek pro resort dopravy.

Nejvýznamnější plánovanou zprovozněnou dopravní stavbou v roce 2023 bude zrekonstruovaná silnice II/292 v úseku Benešov u Semil – křižovatka s I/14 (I. etapa). Liberecký kraj letos dokončil velkoplošné opravy a rekonstrukce krajských silnic v celkové délce 64 kilometrů.

/ Filip Trdla, Liberecký kraj

Český ráj: Trosky. Z facebooku Jiřího Peterky

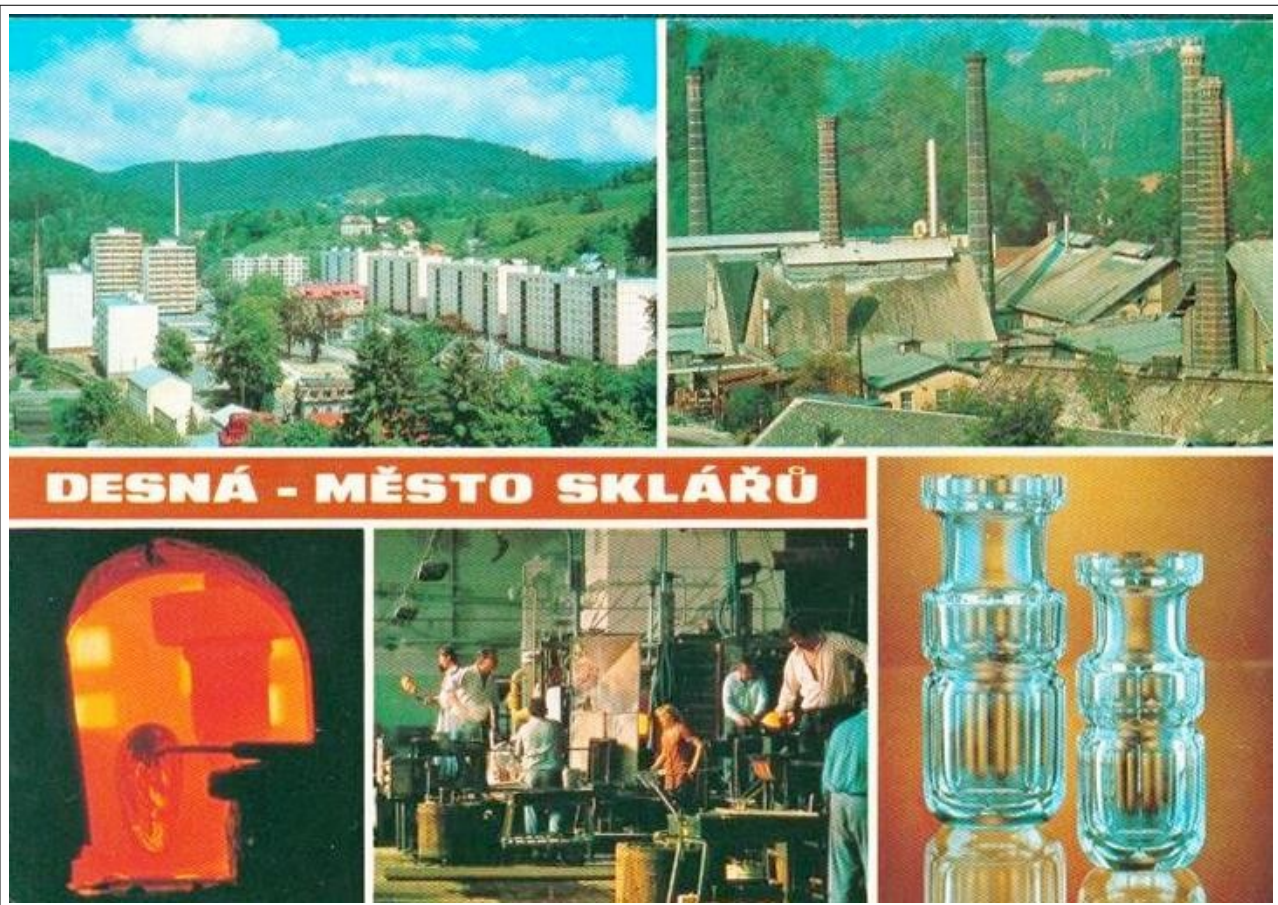

Kozákov. L. & P., Praha – J. Š. P., odesláno 1937

ČESKÝ RÁJ. MALÁ SKÁLA

Foto a nákladem Kamil Hendrych. Turnov. Bez dalších údajů

**Foto Miloslav Kalík. Tisk Severografia Děčín.
Vydavatelství Pressfoto Praha. Zdroj: Aukro**

22. 12. 2022 • TREK POD K2 – DRUHOU NEJVYŠŠÍ HORU SVĚTA

Trek po Karakoram highway vedoucí pod K2, s výhledy na štíty Mašerbrumu a Nanga Parbatu, není jen o horách a ledovcích, ale také o lidech. O přírodních i kulturních rozdílech a zajímavostech povypráví cestovatelka Radka Tkáčiková. KCEV Krtek od 18 hodin

26. 12. 2021 • ZVÍŘÁTKOVÉ VÁNOCE

Při prohlídce stanice se seznámíte s našimi zvířecími pacienty a můžete jim zde předat dobroty (suchý chleba a pečivo, ovoce, ořechy, sušené ovoce). Následovat bude tradiční zdobení perníčků. Záchraná stanice ve Vrchlabí, v 13.30, 14.30 a 15 hodin
Bližší informace: Kamila Nývltová, knyvltova@krnap.cz, 603 912 529

♦ **JIČÍN** – Zastupitelstvo města schválilo dohody o provozování Valdštejnské lodžie v prvním čtvrtletí roku 2023. Součástí je i zajištění financování v těchto měsících. Provozovatelem Lodžie zůstává Valdštejnské imaginárium, a tak budou pokračovat i zavedené kulturní akce, které v posledních letech dosáhly značné obliby.

♦ **HOŘICE** – Smutné výročí: Přesně před 10 lety hořela Mileta

Vzhledem k výši vyčíslených škod to byl největší požár v novodobé historii Královéhradeckého kraje. V tento den (22. 12.) přesně před deseti lety zachvátil požár výrobní budovu textilní firmy Mileta. Konkrétně šlo o objekt s tkalcovnou z roku 1967 o půdorysném rozměru 72 x 205 metrů. Požár vypukl 22. 12. 2012 okolo 5:35 ráno.

Výrobní hala firmy Mileta byla rozčleněna sádrokartonovými příčkami na vlastní tkalcovnu, dále na expedici finálních výrobků a přípravnu, jejíž součástí byl sklad příze. Požár vznikl v ranních hodinách v přípravně, v prostoru skladu, kde byla skladována příze určená k dalšímu zpracování v tkalcovně. V jednotlivých regálech zde byl umístěn materiál v různých papírových krabicích, plastových přepravkách, apod. Uvedené regály dosahovaly téměř k podhledu stropu, tedy do výše asi 5 metrů.

V den požáru skladnice pracující ve skladu příze po nástupu do zaměstnání rozsvítila stropní zářivkové osvětlení nad regály. Asi po čtvrt hodině od rozsvícení zjistila, že se jedno svítidlo vznítilo. Zaměstnanci firmy se před příjezdem zasahujících hasičů snažili rychle se šířící požár, který se přenesl na uskladněnou přízi, lokalizovat, ale v době příjezdu první požární jednotky byl již celý prostor skladu a přípravný požárem zasažen. Likvidace požáru na ploše 73 x 110 m byla ztížena jeho rychlým rozvojem.

Paradoxně rychlý rozvoj požáru, který způsobil v poměrně krátké době zhroucení stavební konstrukce nad zasaženou částí, umožnil hasičům za podpory výškové techniky zachránit hodnotově podstatnější část provozu, tedy vlastní tkalcovnu se stavy, která byla od požárem zasažené části oddělena pouze sádrokartonovou příčkou.

Uvedeným požárem byly způsobeny škody ve výši 250 milionů Kč, zásahem jednotek požární ochrany byly uchráněny hodnoty v odhadované výši 350 milionů. Na likvidaci požáru se podílelo 17 jednotek požární ochrany, z toho čtyři profesionální, jedna jednotka HZS podniku a dvanáct dobrovolných. V době lokalizace bylo nasazeno celkem 14 proudů C a 3 proudy z automobilové plošiny. Celkem se zásahu účastnilo 139 hasičů. Spotřeba vody byla přes 750 tisíc litrů.

V lednu následujícího roku byla zahájena demolice požárem zasažené části haly. 28. března byla povolána jednotka HZS ze stanice Hořice k likvidaci požáru vyvezených sutin - konkrétně hořely osnovné válce, na kterých byly zbytky příze zasažené požárem.

Vzhledem k výši vyčíslených škod se požár stal největším v novodobé historii Královéhradeckého kraje.

/ Dominik Palm, Zdroj: HZS Královéhradeckého kraje, SDH Hořice

♦ **HOŘICE** – V těchto dnech se objevilo na pultech prodejců poslední letošní číslo Pod Zvičinou, tentokrát laděné vánočně, které opět přináší celou řadu zajímavých článků.

Tradiční vánoční úvodník z pera Marie Noskové je nejen přáním, ale i podnětem k zamyšlení o poselství adventu a vánoc. Už podesáté otvíráme kroniku hudebního spolku Dalibor, kde jsou tentokrát zachyceny pohnuté události druhé

poloviny 30. let minulého století, které vedly k rozpadu republiky, ale i úsilí Dalibora přinést posluchačům v této těžké době posilu v podobě českých písniček a skladeb našich národních skladatelů. Při fiktivní procházce hořickým muzeem v roce 1957 navštívíme přírodovědnou a prehistorickou část tehdejší stálé expozice a dozvíme se například, kde byl uloven krokodýl, nacházející se v muzejních sbírkách. Úryvek z pamětí hořické spisovatelky Věnceslavy Lužické připomíná 190. výročí jejího narození. Před 80 lety byli odsunuti židé z Hořic, článek přináší stručnou historii zdejší židovské obce i osudy některých jejích příslušníků.

V tomto čísle končí seriál o VŠÚO Holovously kapitolou o jeho bohaté knihovně a připomíná také historii zdejší speciality - jablka Malinového holovouského. Pokračuje také seriál Ze vzpomínek doubravského souseda Aloise Jerycha. Příběhy ze starých kronik tentokrát přináší několik kuriózních příběhů z obce Jeřice - třeba jak zdejší školní třídu proletěl kulový blesk anebo o sněhové vánici, která obec odřízla od světa v polovině dubna roku 1903. Pokračuje studentská práce o husitství na Hořicku a začíná již dříve avizovaná práce Ekosystém lesní louka - Farářova louka. Článek Krajiny Oskara Teimera připomíná a hodnotí úspěšnou výstavu, uspořádanou na podzim v městském muzeu k umělcovým nedožitým 90. narozeninám.

Studenti Zemědělské akademie a Gymnázia Hořice, obor gymnázium, se opět proboujeli do celostátního kola mezinárodní dějepisné soutěže v Chebu. A jak v náročné konkurenci obstáli, se dočtete v dalším z příspěvků. Časopis obsahuje již tradičně zprávy o kulturním životě v Lukavci a také informace o kulturních aktualitách, vánočních bohoslužbách a turistických akcích.

♦ **NOVÁ PAKA** – Od smrti sochaře Bohumila Kafky letos uplynulo osmdesát let. Jeho jméno u nás na Novopacku stále vyslovujeme s úctou, ale na druhou stranu (ruku na srdce) trochu lhostejně.

Víme, že je autorem monumentálního Žižky na koni v Praze na Vítkově, tušíme, že jeho dílem jsou i sochy v Nové Pace, kolem kterých denně chodíme – Pastýřská madona u gymnázia, mramorový pár Spořivost a Zemědělství u České

spořitelny, busta Bedřicha Smetany v parčíku před uměleckou školou – o té bustě by se taky dalo dlouze vyprávět...

K nedávnému Dni vzniku samostatného československého státu se ale hodí jiný příběh. Příběh o soše Milana Rastislava Štefánika.

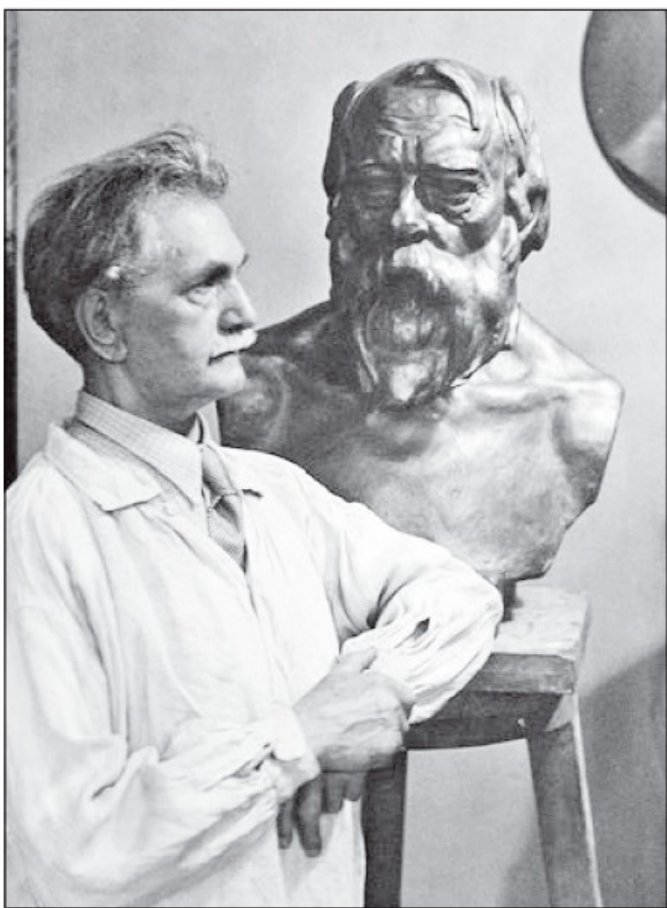
Na začátku příběhu je rok 1904 a vytoužená stáž mladého sochaře Bohumila Kafky v Paříži. Místo předpokládaného jednoho roku si nakonec pobyt protáhl s přestávkami na čtyři. A nepromarnil z něj ani vteřinu. Ve městě si najal atelier, pracoval, učil se, měsíce strávil v pařížské zoologické zahradě, kde kreslil a modeloval podle živých zvířat, sešel se se svým vzorem, slavným sochařem Augustem Rodinem, sledoval umělecké dění a za zajímavou výstavou si neváhal odskočit třeba přes La Manche do Londýna. Volný čas trávil s řadou přátel, mezi které patřili například malíři František Kupka, Hugo Boettinger nebo T. F. Šimon, a také – Milan Rastislav Štefánik.

Budoucí politik, vedle Masaryka a Beneše považovaný za třetí pilíř samostat-

ného Československa, v letech 1918–19 jeho ministr vojenství, totiž působil od roku 1905 jako astronom observatoře v Meudonu nedaleko Paříže. S Bohumilem Kafkou se nejen přátelsky stýkal, ale zachovala se také bohatá vzájemná korespondence.

Po vzniku republiky a Štefánikově tragické smrti v květnu 1919 má Bohumil Kafka možnost navázat na někdejší přátelství svou prací. V roce 1928 se hlásí do náročné soutěže na ideu pomníku Milana Rastislava Štefánika v Bratislavě. Jeho vítězný návrh představuje Štefánika v letecké kombinéze se zamyšleným pohledem upřeným do dále, nad ním na pilíři je heraldický lev s československým znakem. Kafka koncept podložil pečlivou přípravou, která zahrnovala zapůjčení Štefánikovy posmrtné masky a dokumentů z Památníku odboje.

Ke konečné realizaci pomníku vedla trnitá cesta. Ze soutěže se

*Bohumil Kafka, 20. léta 20. století
(s bustou J. Vrchlického z roku 1914).
Ze sbírek Městského muzea v Nové Pace*

stalo „politikum“. Ozvali se slovenští nacionalisté, časopis Slovák obvinil Kafku z plagiátorství, další účastník soutěže Otakar Španiel podal stížnost na neregulární průběh soutěže...

Bohumil Kafka svou osobní i uměleckou čest neváhal bránit právně a dál se

samozřejmosti trval na tom, že jeho vítězství je zasloužené. Dramatické okolnosti tím ale teprve začínaly...

V roce 1934 završil Bohumil Kafka práci na pomocném modelu o výšce 247 centimetrů, podle kterého o dva roky později vznikla definitivní 7,2 metrů vysoká Štefánikova socha.

Následně se Kafka vrhl do práce na postavě lva. Ve zlínské zoologické zahradě si sjednal zapůjčení živého lva Cézara, kterého si v září 1935 nechal dovézt do svého nového ateliéru v Dělostřelecké ulici v Praze - Střešovicích. Podle živého zvířete pak dalšího téměř půl roku modeloval. V lednu 1937 si hotovou sochu mohla v jeho ateliéru prohlédnout veřejnost. Podívat se přišel také tehdejší prezident Edvard Beneš s chotí. Právě z této návštěvy je zřejmě zde uveřejněná (kvalitou bohužel nevalná) fotografie ze sbírek novopackého muzea.

Instalace bronzového pomníku M. R. Štefánika vyšla na dramatický rok 1938. Monument i se lvem a doprovodnou architekturou dosáhl výšky 32 metrů. Umístěn byl v Bratislavě na nábřeží Dunaje.

V roce 1939 vznikl nacistický Slovenský štát a československý znak v tlapách lva musel nahradit znak slovenský. Ani to ale nestačilo. Hned další rok, snad přímo na přání Hitlera, slovenská armáda odstranila z pomníku také lva. V demontovaném stavu přečkal válku a v roce 1988 byl postaven na sokl před budovou Slovenského národního muzea.

Paradoxně samotná socha československého státníka Štefánika události 2. světové války ustála. Osudnou se jí stal až rok 1952, kdy byla jako politicky nevhodná sejmuta a s nejvyšší pravděpodobností roztavena ve slovenských slévárnách.

Od 50. let jako by První československá republika neexistovala. Nesmělo se mluvit o Masarykovi, Benešovi ani Štefánikovi. Zvlášť po něm jako by se slehla zem. Ale přece...

Přichází rok 1968! Pražské jaro, obleva, emoce, závan svobody! Znovu rezonuje národní idea, kontinuita naší historie, česká a slovenská identita! Nejen v Praze a velkých městech, ale po celé zemi!

Stačí se podívat za kopeček: hrad Pecka po více než desetileté generální opravě 2. června 1968 se slávou otevírá nové expozice. První patro zpřístupněného

*Bohumil Kafka s Edvardem Benešem,
zřejmě v r. 1937. Ze sbírek Městského
muzea v Nové Pace*

paláce je věnované Kryštofu Harantovi a místní historii, ve druhém je po zralé úvaze otevřena jedinečná expozice k životu a dílu sochaře Bohumila Kafky. Mezi vystavené sochy ze sbírky Národní galerie je zařazen i bronzový odlitek sochy Milana Rastislava Štefánika. Ovšem jen nakrátko. V srpnu přichází sovětská okupace a s ní poměry znovu přituhují.

Kafkárna na hradě zůstává, turisté dál v papučích bruslí kolem Mánesa, Orfea, Somnambuly, useknuté hlavy Jana Křtitele i Pelichajícího velblouda (než ho v roce 1993 náhodně přibalí do svého lupu parta nočních zlodějů, kteří nikdy nebudou dopadeni).

Štefánik ale už vystaven není. Pro 2,47 metru vysokého obra je z překližky vytvořen přístěnek u pokladny a brzy na něj všichni zapomenou. Dokonce i Národní galerie. Ta se vůbec tváří, jako by na Pecce vlastně žádná expozice nebyla – jen jakýsi detašovaný depozitář.

Štefánik v přístěnků přečká celá 70. i 80. léta. Jen čas od času ho kastelán Jiří Červenka s potutelným úsměvem ukazuje kamarádům...

V roce 1993 – už po rozpadu Československa – se dostala informace o tom, jaký poklad hrad Pecka ukrývá, k tehdejšímu řediteli Domu slovenské kultury v Praze Vojtěchu Čelkovi. Společně s členy výboru Nadace M. R. Štefánika a kolegy Jozefem Havašem a Vojtěchem Vecánem pak Vojtěch Čelko kontaktoval Národní galerii s návrhem začlenit bronzový odlitek M. R. Štefánika z Pecky do sbírky na Zbraslavi. Galerie sice návrh odmítla, souhlasila však, že plastiku zapůjčí pro venkovní instalaci. Ještě téhož dne pak vznikl nápad umístit ji před Štefánikovou hvězdárnou na Petříně.

Na jaře roku 1994 následoval převoz z Pecky do Prahy. Štefánik opustil po desítkách let svůj tajný úkryt a konečně zase spatřil volnou oblohu.

Slavnostní odhalení sochy (dle informací Vojtěcha Čelka se skutečně jedná o autentický odlitek z roku 1934) se konalo 30. srpna 1994 za přítomnosti prezidenta České republiky Václava Havla, slovenské delegace vedené ministrem obrany Pavolem Kanisem a dalších významných hostů z obou zemí.

Z podnětu a díky neúnavné práci Nadace Milana Rastislava Štefánika se podařilo znovu odlít sochu pro Bratislavu – více než sedmimetrovou, tak jak zamýšlel Bohumil Kafka. Při příležitosti 90. výročí tragické smrti Štefánika byl monument 4. května 2009 instalován před novostavbou Slovenského národního divadla na nábřeží Dunaje.

Proti umístění a ztvárnění sochy se ohradily desítky protestujících, kteří krom jiného nelibě nesli Štefánikovu leteckou kombinézu namísto generálské uniformy, a hlavně přítomnost českého lva coby symbolu překonaného čechoslovakismu...

/ Věra Kociánová, Městské muzeum Nová Paka, *Achát*

Bohumil Kafka (* 4. 2. 1878 v Nové Pace † 24. 11. 1942 v Praze).

Po absolvování sochařsko-kamenické školy v Hořicích pokračoval v roce 1897 na pražské Akademii výtvarných umění u Josefa V. Myslbeka a později na Uměleckoprůmyslové škole u Stanislava Suchardy. Po secesně symbolistickém období tvorby se profiloval jako přední český monumentalista.

tanvaldsko

♦ Historie místa jedné stavební firmy v Šumburku nad Desnou

V ulici Protifašistickým Bojovníků stojí objekt čp. 336. Mezi lidmi se jí říkalo Pekárkova vila. V dnešním článku zmíním něco o vile, jejím majiteli a dění v místě, kde stála. Tak nejprve pár slov o majiteli.

Pan Karel Pekárek se narodil 9. listopadu 1853 v Radoveslicích u Kolína n/L.

Snímek Pekárkovy vily z doby, kdy v ní sám bydlel

V roce 1886 se stal stavitelem a odstěhoval se do Šumberku nad Desnou. Ve své firmě zaměstnával většinu Čechů. Z Polabí si přivedl zedníky, tesaře a jiné řemeslníky a živnostníky. Řada z nich se zde usadila. Jako stavitel věděl, že nejvíc bude potřebovat cihly a tak v roce 1886 za 12 tisíc zlatých koupil v obci Plavy pozemek a přilehlé louky na stráni k trati. Tento rok postavil Hoffmannovu klenutou dvoupec s 15 metrů vysokým komínem. Komory byly na 10 tisíc cihel a pálily se současně. Vypálilo se asi půl milionu cihel. Výroba se nevyplácela pro velkou spotřebu uhlí. V té době byla výroba cihel pouze ruční a sezónní. V roce 1888 pec nechal zbourat a postavit novou kruhovou s šestnácti komorami.

Vedle cihelny nechal postavit i vypalovací pec na vápno, které dovážel ze Železného Brodu. Pro velké náklady pec na vypalování vápna po roce nechal zbourat. V roce 1889 koupil v Berlíně stroje na výrobu cihel. To vyráběl 800 tisíc cihel za sezónu. V roce 1891 stroje z Berlína vyměnil za stroje ze Zgořelce a vyráběl za sezónu milion cihel. Z prvních cihel si nechal postavit svoji vilu. Jedná se právě o objekt čp.

336. Cihlami z jeho cihelny byly zásobovány jednak stavby v okrese Železný Brod a hlavně samosprávný okres Tanvald. V roce 1914 byl provoz cihelny zastaven a v roce 1917 pan Pekárek cihelnu prodal. Kromě toho, že se jako stavitel podílel na stavbě mnoha objektů nejen v Tanvaldě a okolí, ale i na Slovensku, byl také soudní znalec. Jeho služby často využíval Okresní soud v Tanvaldě.

Snímek z roku 1891, ze stavby domu č.p. 336

A teď už zpět k jeho vile. Jak již bylo řečeno, postavil ji podle svého projektu z roku 1890 z cihel vyrobených v jeho cihelně v roce 1891. Pozemek, na kterém vila stála, zaujímal místo ohraničené dnešními ulicemi Protifašistických bojovníků, Husova a Smetanova. U křižovatky ulic Protifašistických bojovníků a Husova stála samotná vila. U křižovatky ulic Protifašistických bojovníků a Smetanova stály stáje a sklady. A nakonec od vily směrem ke křižovatce ulic Husova a Krkonošská byl dvůr, kde byl složený stavební materiál.

Do roku 1922 vykonával pan Pekárek úřad starosty. Pro pokročilý věk se jej vzdal. Do roku 1927 nemělo město Šumberk nad Desnou vlastní radnici a zasedání probíhala v pronajatých prostorách. V roce 1927 pan Pekárek svoji vilu

městu prodal, stavební firmu zrušil. Sám se odstěhoval ke své dceři do Turnova, kde dožil. Ještě v Turnově pracoval jako soudní znalec. Město oslovilo majitele stavební firmy v sousedních Velkých Hamrech architekta ing. Alberta Vosátka s žádostí o přestavbu vily na radnici. Došlo k úpravě vnitřních prostor a tím vytvoření zasedacího sálu a kanceláří. I na střeše došlo k několika úpravám včetně odbourání věžičky. Po skončení druhé světové války došlo ke spojení dvou samostatných měst Tanvaldu a Šumberku nad Desnou. Radnicí města byla zvolena bývalá Pekárkova vila. Až mnohem později byla přestěhována do původní radnice Tanvaldu a uvolněný objekt se proměnil na Dům pionýrů a mládeže. Později přejmenovaný na Dům dětí a mládeže. V současnosti je zde Středisko volného času.

Protože stáje s kanceláři u dnešní křižovatky ulic Smetanova a Protifašistických bojovníků město nevyužilo, nabídlo pozemek i objekt k prodeji. Objekt označený čp. 337 s pozemkem koupil pan Cyril Pecháček. Objekt bývalých stájí a skladů nechal zbourat a na jejich základech mu podle projektu z roku 1929 šumberský stavitel Karel Randák postavil obchodní dům a hotel.

Dne 5. 7. 1979 vydal MěNV rozhodnutí o přestavbě bývalého hotelu na polikliniku a v roce 1984 byla poliklinika zkolaudována. V devadesátých letech byl nevyužívaný objekt, ze kterého byla poliklinika přestěhována do budovy bývalého soudu, prodán soukromé osobě.

V roce 2004 začala přestavba objektu zpět na hotel a ten byl 22. 1. 2007 zkolaudován.

Dnes nese název „*Hotel Grand*“.

A co prostor mezi vilou a dnešní ulicí Krkonošská? Po skončení stavební firmy a odklizení stavebního materiálu, byl prostor upraven a vznikl park.

V parku byly vysázeny mladé stromky. Dne 28. 10. 1928 byl v parku odhalen pomník s bustou T. G. Masaryka. Na kamenném podstavci byl vytesán vavřínový věnec a nápis „*Na paměť osvobození 28. 10. 1918*“. Ten měl také velice pohnutý osud. U pomníku se ještě odsloužila tryzna za zemřelého prezidenta. Dne 11. října 1938 došlo k odstranění pomníku. Busta byla ukryta, podstavec zničen.

Pohled na vilu K. Pekárka vpravo. Vlevo jsou stáje a sklady, později budou zbourány a na jejich základech bude postaven Hotel Cyrila Pecháčka

Po skončení druhé světové války byl podstavec vyroben nový a původní busta vrácena. Na pomníku vydržela pouze do roku 1945, kdy bylo nařízeno opětovné odstranění pomníku. Přesněji busty, pomník měl být změněn na pomník neznámého vojína.

Dne 6. 3. 1990 byla busta vrácena na pomník a opětovně odhalena. Ani tím nebyl konec událostí okolo pomníku. Na kamenném podstavci byla připevněna bronzová deska s nápisem „*Památce prvního a druhého odboje*“ a větvička lipových listů. V roce 2013 došlo k odcizení bronzové desky z pomníku. Deska byla spolu s dalšími nalezena v jedné ze smržovských sběrů druhotných surovin rozlomená vejpůl. Deska byla opravena a ještě ten rok vrácena zpět na své místo. Stromky připomínající založení parku zde byly ještě v roce 2014. V roce 2015 došlo k jejich pokácení. Následně došlo k renovaci objektu čp. 336. Červenovínová barva omítky se změnila na šedou. V roce 2018 byla provedena revitalizace parku a vyčištění busty a pomníku.

/ Miroslav Dušek, Tanvaldský zpravodaj

jablonec n/n

♦ V parku Markovského se tyčí kamenný menhir

Minule jsme se v článku Marka Řeháčka dozvěděli o pamětním kamenu Karla Kraleho v Tyršových sadech. Ve městě můžeme potkat ještě jeden pomník, který rovněž po druhé světové válce ztratil svoji „paměť“. V parku Markovského výšina na Žižkově Vrchu se tyčí kamenný „menhir“ obklopený menšími balvany. Pomník stojí neporušen na svém původním místě, prostora vytesaná pro pamětní desku však zeje prázdnotou.

Osobnost Antona Markovského

Park nese jméno jabloneckého rodáka Antona Markovského, současníka Karla Kraleho. Přestože jeho mateřským jazykem byla němčina a cítil se být Němcem, jeho příjmení naznačuje polský původ. Z oblasti bývalého Velkopolska – města Unruhstadt (dnes Kargowa) pocházel Antonův děd Christian Markovský, luterán a soukeník, který se v Jablonci, tehdy obývaném převážně německým obyvatelstvem, usadil před rokem 1810.

Anton Markovský přišel na svět 15. 2. 1848 v domě čp. 158 v ulici Hvězdná jako nejstarší syn Franzisky rozené Jäkl a soukeníka Wilhelma Markovského. Měl tři sourozence – bratra a dvě sestry. Profesně Anton nepokračoval v řemeslu svého dědy a otce, nezvolil si tehdy již upadající soukenictví, ale vsadil na rozvíjející se bižuterní průmysl. V letech 1860–1864 se vyučil pasířem. 22. srpna 1871 se oženil v kostele sv. Anny s Franziskou Neumannovou z čp. 157. Manželům se narodilo celkem deset dětí, z nichž tři dcery a dva synové se dožili dospělosti. Rodina bydlela nejprve v čp. 158, krátce pak v ulici Vídeňská (dnes Pražská) čp. 540 a čp. 758 a od roku 1883 v ulici Hvězdná čp. 878. Anton Markovský se živil jako pasířský mistr a později provozoval ražebnu.

Spolkový a veřejný život

Anton Markovský byl spoluzakladatelem jabloneckého Průmyslového vzdělávacího a podpůrného spolku a členem Společenstva pasířů. Zasloužil se také o založení sboru dobrovolných hasičů, dále byl členem Spolku německých majitelů domů, přispívajícím členem pěveckého spolku Liederkranz nebo Vojenského veteránského spolku. Jako milovník přírody a průkopník místního sadařství aktivně působil v místním Pěstitelském a okrašlovacím spolku. Stál také u založení Spolku chovatelů drobného zvířectva. Jakožto vážený občan Jablonce byl na počátku 20. století zvolen do městského zastupitelstva.

Developer přelomu 19. a 20. století

Pílí a spořivostí se z drobných poměrů dopracoval ke jmění, které jako prozíravý obchodník dál rozšiřoval obchodováním s pozemky a investováním do výstavby domů. V Jablonci nechal na konci 70. let 19. století postavit domy ve Vídeňské ulici čp. 758 a 767, roku 1889 přestavěl i sousední dům čp. 540. V roce 1883 pro svoji rodinu postavil rohový dům v ulici Hvězdná a V Aleji (čp. 878). Na přelomu století koupil Cejnarovo hospodářství, jehož pole se táhly po svahu od vlakového nádraží k Rádelské ulici (dnes Turnovská).

Na své náklady zde vybudoval plynovod a vodovod a v letech 1901–1903 postavil vily čp. 1600, 1615 a 1616 a domy čp. 1728 a čp. 1751. Pomohl tak položit základy nové městské zástavby v prostoru ulic Vilová, Panenská, Žitkova, U Srnčího dolu a Wolkerova.

Park Markovského výšina

Návřší nad svahem poskytovalo nádherný výhled na město a okolní hory, proto se ho Markovský rozhodl uchránit před zástavbou a vytvořit zde místo pro odpočinek a daleké rozhledy. V roce 1901 a 1903 věnoval Pěstitelskému a okrašlovacímu spolku pozemky na výšině pro vybudování veřejného parku.

Ze stejného důvodu daroval spolku sousední menší parcelu Franz Zappe. Veškeré zemní práce a parkové úpravy prováděl spolkový zahradník Emil Seifert se svými dělníky podle plánů navržených jabloneckým zahradníkem Robertem Matuschkem.

Anton Markovský se dokončení parku nedožil.

Zemřel 3. září 1904 a dva dny poté byl pohřben do rodinné hrobky na jabloneckém hřbitově. Tehdy byly z parku hotovy jen terénní úpravy a s výsadbou se teprve začínalo. Oficiální název parku Markovského výšina (Markovsky-Höhe) povolilo městské zastupitelstvo v roce 1907. Roku 1908 byl park ještě rozšířen, když Markovského dědicové přispěli ke stavbě opěrné zdi a darovali cestu na východní straně.

Pomník Antona Markovského

Již v době pohřbu vznikl mezi Markovského přáteli nápad, zřídit v parku pamětní kámen, který by připomínal tohoto mecenáše. Jako základ fondu k postavení pomníku posloužil finanční obnos, který Pěstitelskému a okrašlovacímu spolku věnovali Markovského kolegové ze stolní Sobotní společnosti v hostinci U města Sarajeva a ze stolní Sobotní společnosti z hostince V Tělocvičně (dnešní sokolovny). Do fondu také přispěli většími obnosy exportér Heinrich Dressler a Společenstvo pasířů, menšími dary pak i další jeho přátelé. Ve městě byla rovněž instalována sběrná pokladnička. Pomník měl odpovídat skromnému charakteru Antona Markovského, proto byl zvolen prostý žulový blok, do kterého byla zapuštěna bronzová tabulka se ztvárněním portrétu Markovského. Pod obrazem byl umístěn nápis: „*Seinem Ehrenmitgliede Anton Markovsky vom Anpflanzungs und Verschönerungsvereine in Dankbarkeit gewidmet. Gablonz a. N. 1909.*“ („*Svému čestnému členovi Antonu Markovskému věnováno z vděčnosti od Pěstitelského a okrašlovacího spolku. Jablonec n. N. 1909.*“). Po obou stranách portrétu byly připojeny letopočty 1848 a 1904 – rok narození a úmrtí.

Balvan obstaral Wenzel Maschke, model Markovského portrétu vytvořil jablonecký sochař Franz Hub a ostatní modelaci pamětní desky a její bronzový odlitek zajistil tehdejší předseda Pěstitelského a okrašlovacího spolku a majitel galvanotechnického uměleckého ústavu Adolf Zasche.

Realizace pomníku byla dokončena roku 1909 a jeho slavnostní odhalení se uskutečnilo v neděli 17. října. V této době již park vzkvétal a byl hojně navštěvován obyvateli města. Stal se bodem klidu a odpočinku. Park slouží svému účelu dodnes, i když ve zmenšené výměře kvůli pozdější zástavbě řadových domů a garáží. Původní ideu ryze vilové čtvrti a snahu uchránit daleký výhled zhatily panelové domy v sousedství parku. Ačkoli je název Markovského výšina

stále používán, na Antona Markovského se zcela zapomnělo. Pomník, který měl tohoto šlechtěného muže připomínat budoucím generacím, čeká na své znovuoobnovení.

/ Jakub Feige, SOkA Jablonec, *Jablonecký měsíčník*

mnichovo hradiště

♦ Pozvání na **sobotu 24. 12. od 14:00** k sousedům do nedalekého Kláštera Hradiště, kde tamní v jádru renesanční kostel Narození Panny Marie z roku 1560, v 19. století doplněný o neogotickou věž a sakristii, právě prochází šetrnou renovací.

Foto Michaela Mydlářová

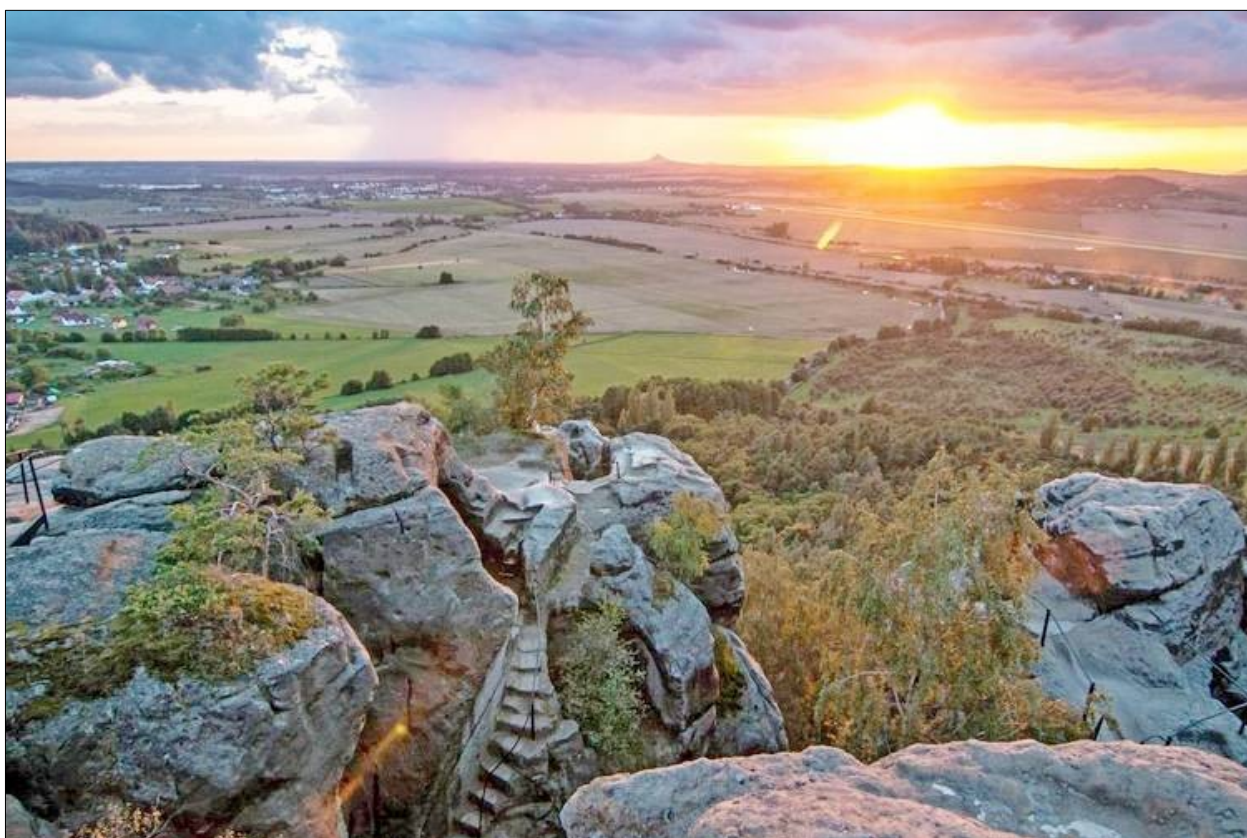

♦ Výlet na Drábské světničky? Ani příští rok, ani popříští

Drábské světničky, jeden z nejnavštěvovanějších turistických cílů v regionu, jsou od jara 2020 zavřené. Vyžádal si to jejich stav, který odborníci vyhodnotili jako kritický. Aktuálně probíhá příprava souboru opatření, která mají zabránit tomu, aby si zříceninu pískovcového skalního hradu turisté takřikajíc odnosit na podrážkách bot.

Společnost Lesy ČR, která historickou památku spravuje, ve spolupráci se Západočeskou univerzitou v Plzni již pořídila 3D model Drábských světniček. Ten poslouží při přípravě návrhu opatření, jež mají zabránit další degradaci cenné lokality. Pokud při pořizování dokumentace a jejím schvalování nevyvstanou neočekávané komplikace, Lesy ČR počítají s povolením finálního návrhu k 30. červnu letošního roku.

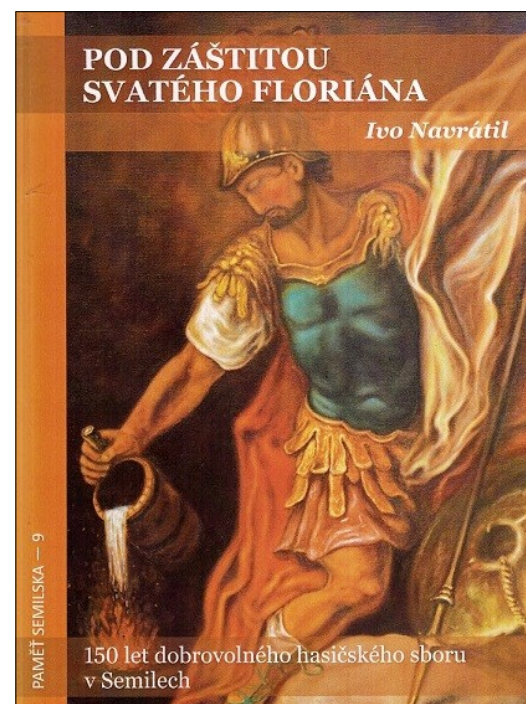
Následovat budou snahy o získání dotačního titulu – očekávané náklady na systém lávek, schodišť a chodníků se mají pohybovat kolem 10 milionů korun. Poté proběhne výběrové řízení. Zhotovitel by měl být vybrán na přelomu let 2023 a 2024 a ve druhém čtvrtletí roku 2024 se pustit do práce.

„Realizace samotné stavby se s ohledem na náročnost a daná specifika předpokládá v délce 24 měsíců včetně klimatických omezení a technologických pauz. V ideálním případě a přiznání dotačních prostředků lze předpokládat dokončení a schválení stavby v posledním čtvrtletí roku 2025,“ konstatuje Michal Rousek, náměstek pro vodní hospodářství a investice z Lesů ČR. (Mnichovo Hradiště)

♦ **SEMILY** – Právě byla vydána kniha *Pod záštitou sv. Floriána*, která je dlouho očekávanou publikací vydanou u příležitosti 150ti letého výročí založení dobrovolného hasičského sboru v Semilech, které místní hasiči oslavili v minulém roce.

Doktor Ivo Navrátil v ní popisuje důležitá období hasičského sboru, významné události, ale i období útlumu. V knize si přečtete i zajímavé informace o hasičstvu jako takovém, jeho začátcích, úskalích, událostech z našeho města, okolí a ze světa. Kniha je doprovázena velkou obrazovou barevnou přílohou. Prodejní cena knihy je 280,- Kč. Knihu si můžete objednat nebo přímo vyzvednout v muzeu ještě jako vánoční dárek. (MPG Semily)

♦ **TURNOV** – Rada města schválila na základě doporučení hodnotící komise nejvhodnější nabídku dodavatele *A69 – architekti* na realizaci zakázky „Zpracování prováděcí dokumentace novostavby knihovny v Turnově“ za cenu 3.140.000 Kč bez DPH, tj. 3.799.400 Kč s daní a zároveň schválila uzavření smlouvy o dílo s tímto dodavatelem. Rada města doporučila zastupitelstvu města v prvním rozpočtovém opatření roku 2023 navýšit prostředky na projekční přípravu.

♦ **TURNOV** – Město Turnov se v letošním roce rozhodlo uskutečnit obnovu vojenského hřbitova na Hrušnici, konkrétně restaurování tří pískovcových pomníků včetně kovaného plůtku s brankou, připomínajícího prusko-rakouský válečný konflikt, který vyvrcholil řadou několika bitev v severovýchodních a východních Čechách na přelomu června a července 1866.

Realizace akce byla provedena za finanční spoluúčasti Ministerstva obrany ve výši 96.800 Kč, celková investice byla 147 tisíc korun.

Hlavním cílem bylo navrátit památníkům důstojný charakter hodný pietního místa a ochránit a uchovat jejich kulturní a historické hodnoty.

Obnova kulturní památky byla provedena místními restaurátory Petrem Verichem a Vojtěchem a Martinem Ouřadovými. Došlo na důkladné očištění, opravu a revizi stávajících tmelů a spárování, poškozená místa na pomnících byla doplněna umělým kamenem, veškeré nápisy byly opraveny lazurní šedo-černou matnou barvou. Na závěr proběhlo důkladné biocidní a hydrofobní ošetření. Ploty byly očištěny a opatřeny základním nátěrem oxidem olovnatolovičitým ve fermeži a dvěma nátěry černé matné vrchní syntetické barvy. Poslední podobné úpravy proběhly v roce 2006.

(Jakub Rám, odbor školství, kultury a sportu)

Stav a před rekonstrukcí

trosečník – kulturně-společenský e-zin * vydavatel a redaktor: M. Fefík Podobský
fefik.sorry@seznam.cz * nechcete-li e-zin dostávat, dejte vědět!
všechna čísla naleznete na internetu: *knihovna.jicin.cz/regionalni-zpravodaj*

Karel Hohl a Eja Kulovaný

